

Алла Киргизова,
здобувач II рівня вищої освіти 1 курсу
Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник **О.В Старинська**
к.псих.н., доцент (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ ПІДЛІТКІВ

Становлення особистості підлітків не може розглядатися у відриві від суспільства, це обумовлене тим, що підлітковий період є одним з найважливіших етапів онтогенезу людини, значення якого полягає у тому, що саме в цей життєвий проміжок часу закладаються основи моральних і соціальних установок на усе подальше життя людини.

В силу особливостей психічного життя підлітка саме він частіше всього не усвідомлює потреби в психологічній допомозі, але цього вимагають особливості кризи яку він переживає, тому наше дослідження присвячено проблемі особливостей консультування підлітка.

Підлітковий вік здавна називають «вибухонебезпечним», важким, кризовим, перехідним і це обумовлено тим, що, розлучившись зі своїм, дитинством і перебуваючи на роздоріжжі, підліток прагне швидше стати дорослим, намагається позбавитись тотального контролю з боку сім'ї, активно прагне до самостійності, інтенсивно шукаючи шляхи її досягнення. Широке коло описаних вище проблем може вирішуватись в рамках психологічного консультування. Саме таким чином, мета нашого дослідження полягає у обґрунтуванні необхідності психологічного консультування проблем підліткового віку.

Багато дослідників звертались до обраної нами теми, зокрема Л. С. Виготський закликав дослідників до вивчення «всіх особливостей кожного віку..», Оліфірович М.І наголошує, що проблеми підлітків найчастіше стосуються взаємовідносин у групі однолітків, Реан А.А робив акцент на нестійкість емоційної сфери підлітків.

Спираючись на дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних вчених у своїй роботі ми провели аналіз психологічної літератури, для порівняння, зіставлення, узагальнення одержаної інформації з метою визначення основних ідей і понять з досліджуваної проблеми.

Проаналізувавши психологічну літературу ми дійшли до висновку, що більшість звернень підлітків до консультанта було з приводу порушень взаємин у структурі «дитина-батьки» (22%), далі звернення підлітків з приводу труднощів у навчанні (20.9%), значну частку звернень становлять питання особистісного розвитку (13.3%) та підлітки з проблемами у спілкуванні (11%), і лише незначний відсоток звернень були представлені у категорії проблем з асоціальною поведінкою (5.5%), з розладами поведінки (5%), з проблемами професійного самовизначення (2.5%), з порушенням мовлення (2%).

Виходячи з отриманих даних, можна зробити висновок, що однією з головних проблем підліткового віку є взаємини в родині. Підліток прагне до самостійності, відокремлення від батьків, знаходженню свого місця в світі, пізнання себе. Обмеження його діяльності, відсутність перебудови взаємодії

в родині в бік надання підлітку більшої відповідальності, самостійності у прийнятті рішень негативно впливає на поведінку і почуття підлітка. Він може ще більше віддалитися від батьків, впасти в депресію, піти з дому і таке інше.

Тому батькам і психологам особливо важливо при спілкуванні з підлітком перейти на партнерські відносини, поважати його особистість і прагнення бути дорослим, а для цього потрібне звернення до фахівця.

ЛІТЕРАТУРА

1.Бруменська Р. В. Віково-психологічний підхід в консультуванні дітей і підлітків/ Р.В.Бруменська, Є.І Захарова, О.А Карабанова – М: Академія, 2002. –416 с.

2.Васьківська С.В. Основи психологічного консультування: Навчальний посібник/ С.В Васьківська – К.: Четверта хвиля, 2004. –256 с.

3.Хухлаєва О. В. Основи психологічного консультування та психологічної корекції/ О. В Хухлаєва – М: «Академія», 2006. –208 с.

Анастасія Липач,

студентка 1м курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти.

Наук. керівник: **Г.О. Лопатіна,**

к.пед.н., доцент (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ ЗВУКО-СКЛАДОВОЇ СТРУКТУРИ СЛОВА У ДІТЕЙ В УМОВАХ ЛОГОПЕДИЧНОЇ ГРУПИ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

З кожним роком в Україні збільшується число дітей із мовленнєвими проблемами, у більшості з яких наявні порушення звуко-складової структури слова, визнані провідними і стійкими в структурі загального недорозвитку мовлення. Значний відсоток мовленнєвих порушень проявляється саме в дошкільному віці, оскільки цей вік є сензитивним періодом розвитку мовлення.

Практика логопедичної роботи з дітьми показує, що корекція складової структури слова – одне з пріоритетних і найбільше важких завдань в роботі з дітьми дошкільного віку, які мають системні порушення мовлення.

У працях вітчизняних дослідників розробляються різні аспекти означеної проблеми. Так, у роботах Р. Левіної, В. Орфінської, Н. Трауготт, М.Шеремет та ін. визначено особливості засвоєння звуко-складової структури слова дітьми з різними формами дизонтогенезу, представлена типологія спотворень складових і ритмічних складових слова. У дослідженнях В. Ковшикова, Є. Соботович, О. Усанової та ін. виявлено взаємозв'язок процесів звуко-складової структури слова з засвоєнням його звукового складу, граматичних категорій, формуванням фонематичного аналізу. У роботах З. Агранович, К. Крутій, Г. Лопатіної, Н. Четверушкіної визначено шляхи подолання наявних порушень складової структури слова у дітей дошкільного віку.

Розвиток мовлення, що включає вміння чітко вимовляти звуки й